

השופטת:
הילה גורביץ עובדיה

“הלכה פסוקה היא שמעת שהזכויות בדירה נרשמו על שם בני הזוג בחלקים שווים, הרי שאין לכלול נכס שכזה במסת הנכסים לאיזון משאבים – משמעות הדבר כי לא יחול עליו סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל”ג-1973,“

תלה"מ
בית משפט לענייני משפחה חיפה

בפני השופטת:
הילה גורביץ עובדיה

- נגד -

הנתבעת:
ש' כ' ת"ז XXX
עו"ד לימור סויסה

התובע:
ד' י' ת"ז XXX
עו"ד קרן מלר

פסק דין מתוקן

תביעה לאיזון משאבים שהגיש האיש, במסגרתה עתר לפירוק שיתוף דירת הצדדים וחלוקת תמורתה לאחר הפחתת תשלום משכנתא בחלקים שווים, ותביעה רכושית שהגישה האישה לאיזון משאבים שלא על דרך מְמַחֶצֶצָה עַל מְמַחֶצֶצָה. לשם הנוחות, יקרא האיש "התובע" והאישה תקרא "הנתבעת".

הצדדים וטענותיהם:

הצדדים בני זוג לשעבר אשר נישאו ביום 24/09/20081.

ביום 01/07/20242 הצדדים הפרידו מגוריהם והתובע עבר להתגורר בשכירות.

מועד הקרע נקבע ביום 01/05/20243 (החלטה מיום 16.12.2024).

הצדדים הורים לשני קטינים, ע' יליד 01/20094 ונ' ילידת 02/2017.

בבעלות הצדדים דירה ברחוב 5 XXX X XX (להלן: XX גוש XX בחלקה X הידועה כתת חלקה, **הדירה**).

– התובע עצמאי בתחום ניהול פרויקטים, עובד מהבית, ולו לקוח מרכזי אחד XXX6; הנתבעת מורה לליקויי למידה במשרד החינוך.

7. עובר להגשת התביעות הצדדים ניהלו הליך גישור, במסגרתו ערכו עבור הצדדים חוות-דעת שמאית למקרקעין וחוות דעת 7. לעניין איזון המשאבים;

8. התובע הגיש תביעה לאיזון משאבים; במסגרת התביעה עתר לפרק את השיתוף בדירה לאלתר ולחלק תמורתה לאחר הפחתת תשלום המשכנתא בחלקים שווים; נטען בתביעה כי יש לדחות טענת הנתבעת כי היא זכאית למעלה ממחצית התמורה מאחר שהזכויות בדירה נרכשו בהון עצמי שמקורו בירושת הנתבעת. עוד עתר התובע לתשלום דמי שימוש, איזון משאבים על-פי חוות הדעת שנערכה בגישור, החזר תשלומים ששילם עבור חובות משותפים לאחר מועד הקרע, חלוקת מיטלטלין, פירוק שיתוף בכלי רכב ואיזון יתרות חובה בחשבונות הבנק. עוד הגיש התובע לתביעה לזמני שהות שווים ותביעת מזונות קטינים.

9. הנתבעת הגישה תביעה רכושית; בתביעה נטען כי התובע "נהנה במרוצת השנים" מכספי ירושה שקיבלה הנתבעת, וזאת הן לשם רכישת הדירה והן שיפוצה והוצאות נוספות. הנתבעת עתרה כי תמורת הדירה תחולק באופן לא שווה לאחר שיבואו בחשבון "כל כספי ירושת הנתבעת ששימשו לרכישת הדירה ולשיפוצה". עוד עתרה הנתבעת כי איזון המשאבים יעשה גם הוא בחלוקה לא שווה ועל פי חוות הדעת שנערכה עבור הצדדים בהליך הגישור בשינויים ותוספות, לעניין הפרשי שכר והערכת שווי עסקו של התובע, איזון חשבונות בנק, הכנסות "שנדחו" לאחר מועד הקרע, הוצאות אישיות של התובע על חשבון העסק וסכומים שהוצאו לתכנון הליך הגירושים.

נטען כי למימון הליך פונדקאות להולדת הקטינה, העבירה אָאָם הנתבעת לנתבעת סך 100,000 ₪ על חשבון ירושתה העתידית. עוד נטען כי מירושת אימה לאחר מכירת מקרקעין, הועבר סך 1,125,000 ₪ (תמורת דירת ירושה שנמכרה) נטען כי מאחר ובמועד זה הצדדים היו במו"מ לרכוש את הדירה, הרי שהחשבון המשותף שימש "כצינור" בלבד להעברת הכספים מאחר שלנתבעת לא היה חשבון בנק נפרד על שמה. נטען כי הדירה נרכשה תמורת סך 1,800,000 ₪ הצדדים נטען שנטלו משכנתא סך 1,250,000 ₪, הצהירו על הון עצמי סך 550,000 ₪, השקיעו מכספי הירושה סך 200,000 ₪ לשיפוצה, מימנו הוצאות נוספות ברכישה כ-55,000 ₪ וגם פרעו חלקית את המשכנתא סך 172,510 ₪ מיתרת כספי הירושה.

נטען כי התובע שערך טבלאות לפיהן סך 1,149,181 ₪ הם כספי ירושה ונוסף על כך שברכישת הזכויות הושקעו כ-800,000 ₪ מכספי הירושה ובשיפוץ הדירה הושקעו כ-250,000 ₪ נוספים. נטען כי בעוד החזרי המשכנתא היו כ-340,000 ₪ כך שהתובע השקיע בדירה, לכל היותר, כ-170,000 ₪. עוד נטען כי עובר להליכים התובע הכין הצעות חלוקה של תמורת הדירה באופן שמעיד שהבין שהצדק וההגינות מחייבים שהנתבעת תקבל חזרה את כספי ירושתה הנתבעת הדגישה כי הצדדים התגוררו בדירה 6 שנים בלבד, מתוכם 5 שנים תכנן התובע גירושין.

עוד נטען כי לאור פערי השכר בין הצדדים והפרשי ההשתכרות ביניהם, יחד עם העובדה כי עֶעֶסקו של התובע הוקם במהלך הנישואין, יש לפסוק לזכות הנתבעת פיצוי וגם לכלול באיזון המשאבים את שווי עסקו של התובע, קרן השתלמות שפדה ובדיקת חשבונות הבנק. נוסף על כך עתרה כי מהוצאות שהוציא התובע עבור מינוי שנתי למכון כושר ולבריכה, כלי רכב, נסיעה לחו"ל ותשלום לעו"ד - יוחרגו מההוצאות המשותפות וכלי הרכב יאוזנו.

10. כל צד הכחיש טענות הצד שכנגד; התובע הדגיש כי יש למחוק את תביעת הנתבעת מאחר שהוא הקדים והגיש תביעה רכושית מטעמו. לגופם של דברים התובע אישר את חלוקת מקורות המימון כפי הנטען על ידי הנתבעת בתביעתה אך טען כי הדירה נרשמה על שם הצדדים בחלקים שווים, ואין מדובר בנכס שנכלל במסת הנכסים לאיזון משאבים אלא בנכס משותף עליו חלים הדינים הכלליים. התובע הפנה לפסה"ד שניתן בעניין ע"א 66/88 תמר דקר נ' פליקס דקר, מג(1) 122. נטען כי הצעות החלוקה אליהן הפנתה הנתבעת נערכו במסגרת גישור ועל כן חסויות, וכי התובע עמד ועומד על כי הצדדים בעלים במשותף בחלקים שווים של הדירה. נטען כי בין הצדדים אין פערי השתכרות גבוהים, עֶעֶסקו הוא עסק של איש אחד העובד מהבית ולא נגדחו תקבולים או הוצאו הוצאות כנטען. נטען כי קרן ההשתלמות נפדתה כשנתיים טרם הקרע ושמשו לכיסוי יתרות חובה, אין מקום למינוי רו"ח חוקר ויש לאמץ את חוות הדעת החשבונאית שנערכה בגישור.

הנתבעת בכתב הגנתה סירבה לפירוק שיתוף בדירה טרם איזון המשאבים, הסכימה כי יש לחייבה בהשבת סך 3,00011 ש"ח שמשכה מהחשבון המשותף לאחר בדיקת כל חשבונות הבנק וההוצאות האישיים של התובע, אשר לתשלום החזרי ההלוואה, נטען כי הנתבעת מעבירה לתובע כל חודש את המחצית, התובע נטל את המיטלטלין שבהם היה מעוניין. אשר לדמי שימוש נטען כי התובע עזב מיוזמתו ומרצונו ולא התקיימו התנאים לחיוב הנתבעת בדמי שימוש. הנתבעת הדגישה כי בטרם קבלת כספי הירושה הצדדים התגוררו כ-10 שנים בשכירות וכי היא מסכימה לעשות שימוש בחוות דעת המומחית בעניין איזון המשאבים, יחד עם השקלמות כפי עתירתה בתביעתה.

ביום 16/12/2024 ניתן תוקף של פסק דין להסכם בין הצדדים לעניין זמני שהות והתקיים קדם משפט בהליכים הנותרים; בתום הדיון, נקבע כי מועד הקרע בתאריך 01/05/2024; עוד נקבע שם מאחר שהצדדים הסכימו לעשות שימוש בחוות הדעת, הצדדים, יפנו למומחית שערכה עבורם את חוות הדעת ויביאו בפניה טענותיהם בדבר השלמות / תיקונים לשם קבלת חוות דעת משלימה אם נדרשת ומונה מומחה בית המשפט. אשר לנושאים הנוספים, נפסק כי פירוק השיתוף יתעכב עד שתהיה תמונה של המפה הכלכלית המלאה ונמחק הסעד לעניין דמי השימוש מאחר שלא הוגשה בעניין זה תביעה מכומתת וערוכה כנדרש. ההליכים נקבעו לשמיעת ראיות.

מומחה בית המשפט מר אברהם רוסנק הגיש חוות דעת נושאת תאריך 19/03/2025; על פי חוות הדעת ממוצע שנתי של הפרשי השתכרות בין הצדדים הוא סך 247,357 ש"ח לשנה, לפני תשלומי מיסים, ביטוח לאומי והפרשות סוציאליות, כך שהפער נטו הוא כ-50% מהסכום הנ"ל.

לא הוגשה חוות דעת לעניין שווי עסקו של התובע להבדיל מפערי השתכרות ולא התבקשה על ידי מי מהצדדים השלמה בעניין זה. נוסף על כך, חרף האפשרות של הצדדים לפנות למומחית לתקן את הנדרש בחוות דעתה, גם בעניין זה לא הוגשה בקשה או חוות דעת ולמעשה, הצדדים לא הגישו העתק פניות למומחית (אם היו) לתיקון חוות הדעת כפי שטענו בפני בית המשפט כי נדרש. יתר על כן, בסיכומיה / בחקירתה, הנתבעת גם לא שבה ועלתה הטענה, ועל כן גם בעניינים אלו; טענות הנתבעת לעניין שווי עסקו של התובע ולעניין תיקון חוות דעת מומחית הצדדים, נזנחו.

בפתח דיון שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להבנות בעניין מזונות הקטינים, בהסכמת הצדדים נפסק כי מזונות הקטינים יעמדו 14 על סך 1,900 ש"ח ועבור מדורם סך 1,500 ש"ח; עוד נפסק שם כי בתקופת שירות צבאי / מכינה / שנת שירות / קד"צ יפחתו המזונות לשליש מגובהם ערב תשלומם והמדור יופחת ל-1,000 ש"ח; אשר להוצאות נוספות, הן תחולקנה בין ההורים 70% התובע ו-30% הנתבעת אשר גם תישא בכל הוצאות הכלב.

15. מטעם התובע הוגש תיק מוצגים ת/1 והעיד התובע, מטעם הנתבעת הוגשו תיק מוצגים והשלמות לתיק מוצגים נ/1-3 בהתאמה והעידה הנתבעת. ובתום הדיון ביקשו הצדדים להגיש רשימות של אסמכתאות פסיקה לעניין פיצוי בשל הפרשי השתכרות. האסמכתאות הוגשו.

בסיכומי התובע נטען כי סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973, אינו חל על פירוק שיתוף קנייני ולא ניתן מכוחו לקבוע חלוקה קניינית שונה מהרישום. עוד נטען כי אופן רישום הזכויות מהווה ראייה לקיומו של הסכם כתוב בין הצדדים כפי הוראת סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, ולא ניתן לקבוע חלוקה רישומית אחרת. נטען כי הדירה נרכשה במשותף, והצדדים גמרו בדעתם כי הדירה תהא משותפת. עוד נטען כי לא התקיימו התנאים החריגים לחלוקה לא שווה. נטען כי פסקי הדין אליהם הפנתה הנתבעת אינם רלוונטיים מאחר שהנסיבות שם היו נסיבות מיוחדות. התובע פרט את ההבדלים והדגיש כי לא ניתן "לצבוע" את כספי הירושה לאחר שהופקדו בחשבון המשותף ונעשה בהם שימוש.

עוד נטען כי גם חלקה של הנתבעת בתקבולים שכ"ד מדירת הירושה (לפני מכירתה) הופקדו בחשבון המשותף, כך שהנתבעת ראתה בכספים כמשותפים וזה היה אומד דעתה במהלך הנישואין כך גם לגבי הזכויות בדירה. בית המשפט התבקש לדחות טענה כי החשבון המשותף היה "צינור" להעברת הכספים שכן לא ניתן לעקוב אחר הכספים.

ביחס לעתירה לאיזון משאבים שלא בדרך של מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה, כך שלנתבעת יינתן חלק גדול יותר, טען התובע כי פערי השתכרות על פי חוות הדעת של רו"ח רוסנק אינם מצדיקים זאת; התובע הפנה לכך שבמהלך הנישואין הנתבעת הפרישה לקרן השתלמות וקופ"ג מה שלא נעשה על ידי התובע, לנתבעת פוטנציאל השתכרות משיעורים פרטים שהיא לא ממצה, הנתבעת לא תרמה להקמת העסק ותתפעולו ובחלוקת התפקידים התובע הוא שנשאר בבית עם הקטינה. הודגש כי שני הצדדים עבדו לאורך הנישואין וצפויים להמשיך לעבוד. נטען כי הצדדים תרמו תרומה שווה בבית, ותרומתם נבלעה במשאבים שצברו במשותף, כך שכפי שאין התובע דורש מהנתבעת החזר כספים שהרוויח ביתר, הנתבעת אינה יכולה לדרוש השבה של כספי ירושתה.

בנוגע לקרן ההשתלמות שנפדה נטען כי שימשה לכיסוי יתרת חובה בחשבון המשותף ויש לאמץ את חוות דעת המומחה לאיזון המשאבים; אשר לפירוק שיתוף במיטלטלין התבקש בית המשפט להורות על פירוק שיתוף באמצעות 2 רשימות; מכר כלי הרכב וחלוקת תמורתו בחלקים שווים. עוד התבקש בית המשפט כי הצדדים ימשיכו וישלמו את ההלוואה שנלקחה מחברת "XX" בחלקים שווים, הנתבעת תשיב סך 3,340 ₪ שנלקח מהחשבון המשותף לאחר מועד הקרע והשיתוף בדירה יפורק לאלתר.

עוד נטען כי יש לחייב את הנתבעת במחצית מתשלומי מיסים שנדרשו על ידי הרשויות עבור התקופה המשותפת, סך וגם סך 1,500 ₪ עבור הפרש ששילם התובע ביתר לכיסוי יתרות חובה. אשר לנסיעה לחו"ל 6,436 ₪ + 7,833 ₪ נטען כי זו הייתה נסיעת עבודה שהתקיימה 3 חודשים לפני הקרע, והוסכם על הנסיעה במשותף על ידי הצדדים.

בית המשפט התבקש להביא בחשבון גם את העובדה שלנתבעת פנסיה תקציבית, התובע עצמאי ותלוי בחוזה מתחדש משנה לשנה, הנתבעת עבדה כל השנים ופיתחה קריירה ואין מדובר בבן זוג שוויתר על התפתחותו לטובת התפתחות בן הזוג האחר.

בסיכומי הנתבעת נטען כי המחלוקת היא משפטית, האם יש לעשות שימוש בסמכות בית המשפט בסעיף 2(8) לחוק יחסי ממון. 17 בין בני זוג, התשל"ג- 1973 ולקבוע חלוקה שאינה מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה. נטען כי אין מחלוקת 1,137,500 ₪ כספי ירושה התקבלו והדירה נרשמה על שם שני הצדדים ועל כן זו המחלוקת שנתרה. הנתבעת הפנתה לפסיקה שהתירה חלוקה לא שווה ועתרה להשיב לנתבעת את כספי הירושה מתוך משאבי הצדדים.

'נטען כי יש לתת משקל למקורות המימון ולאפשר בהסתמך על כך סטייה מההלכה שנפסקה בע"א 66/88 תמר דקר נ' פליקס דקר, מג(1) 122, הנתבעת הפנתה לפסק הדין של מותב זה בהליך תמ"ש (חיפה) 52556-07-15 י.ה.נ' ל.ה.ע. מיום 24/01/2018. הנתבעת הדגישה כי היו נשואים 16 שנים אך התגוררו בדירה רק 6 שנים עובר לקרע, כי הליך הפונדקאות מומן גם הוא מכספי ירושה (על חשבון ירושה), הסכומים הגבוהים והעדר הון אישי של התובע. עוד בעניין זה הפנתה הנתבעת לכך שביחס לטענתה לפיצויי הפרשי השתכרות נטען כי משך הנישואין לא היה ארוך וביחס לטענתה לחלוקה לא שווה נטען כי משך הנישואין היה ארוך – ועל כן מדובר בטענות סותרות. בנוגע לפערי השתכרות התובע שיעור 16% עבור 16 שנות נישואין, לפי 19,788 ₪ לשנה. מספר השנים הושאר לשיקול דעת בית המשפט.

עוד נטען כי נוכח שווי הדירה, חלוקה שווה תותיר בידי הנתבעת סכום שיהיה נמוך מכספי הירושה שהועברו, ומתקיימת עקת הגינות כך שיש למצוא פתרון שיביא לתוצאה צודקת. הנתבעת פרטה כי ככול הנראה ייוותר בידה כ-900,000 ₪ בעוד כספי הירושה שהושקעו בדירה ובחיים המשותפים היו סך 1,137,500 ₪ - ונוסף על כך נשאה גם (במשותף) בהחזרי ההלוואה המובטחת במשכנתא, בעוד התובע שילם כ-200,000 ₪ החזרי ההלוואה המובטחת במשכנתא ויוותר בידו סכום זהה (כ-900,000 ₪).

הנתבעת עתרה לקבל את מלוא כספי הירושה, סך 1,137,500 ₪, לחילופין, את הכספים שהושקעו בדירה, סך 720,000 ₪ הון עצמי, 200,000 ₪ שיפוצים, 50,000 ₪ הוצאות נלוות לרכישה, סה"כ 970,000 ₪, לאזן את כלי-הרכב כך

שכל אחד יישאר עם כלי הרכב שבו הוא מחזיק ובמקרה זה גם התובע לא ישיב סך 11,000 ₪ שמשך לרכישתו מהחשבון המשותף לאחר מועד הקרע, קיזוז תשלומים להוצאות אישיות (3,000 ₪ הנתבעת, 1,755 + 6800 ש"ח התובע).

אשר לאיזון המשאבים בזכויות סוציאליות בית המשפט התבקש לאמץ את חוות הדעת אך לקבוע כי כל צד יישאר עם זכויותיו.

בנוגע למיטלטלין הסכימה הנתבעת לשיטת 2 רשימות.

שני הצדדים הגישו טבלה בנוגע לפסיקה שניתנה בנוגע לאופן תשלום הפרשי השתכרות.18.

דיון והכרעה:

-על הצדדים חל הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג.197319; בהתאם להוראותיו שם, סעיפים 5א ו-6, עם פקיעת הנישואין או מועד אחר שנקבע כמועד הקרע, זכאי כל אחד מבני הזוג ל"מחצית שווים של כלל נכסי (א)5-בני הזוג", למעט נכסים מסוימים כמפורט בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, בין בני זוג, התשל"ג 1973 שיש להוציאם ממסת הנכסים שנכללים לשם איזון משאבים.

-בהתייחס למחלוקות שבפני, יש להפנות גם להוראת סעיף 5(א)1 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973, לפיו נכסים שהתקבלו בירושה, לא יכללו במסת הנכסים לאיזון משאבים

עוד יש להפנות לכך כי סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג-1973, מעניק לבית המשפט סמכות לחרוג מההסדר הכללי שבסעיף 5 באחת מארבע דרכים: לקבוע נכסים נוספים על הנכסים החיצוניים שמחריג סעיף 5 ושיוצאו ממסת הנכסים לאיזון משאבים; להורות על איזון משאבים שלא על דרך "מְמַחֶצֶצָה עַל מְמַחֶצֶצָה"; לקבוע כי איזון המשאבים יעשה בנוגע לנכסים שהיו בבעלות מי בני הזוג במועד המוקדם למועד הקרע וגם לקבוע כי איזון שווים הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה לפי שווים במועד איזון המשאבים אלא לפי שווים במועד מוקדם יותר שיקבע.

עלפיההלכה הפסוקה, כספי ירושה שעורבבו או הוטמעו ברכוש משותף, הם משותפים. בעמ"ש (חי')61008-06-1320.נ.מ.א. נ'נ.א.מיום 11/06/2014 נפסק, פסקה 39 לפסה"ד: כי הן בשל עירוב ומיזוג נכסים "חיצוניים" בנכסים משותפים והן בשל דיניהמתנה, עת הזכויות של דירת המגורים המשותפת נרשמו על שם בני הזוג בחלקים שווים, ואין הסכם ממון או הסכם שקובעאחרת, אין זה משנה מה מקור מימון הרכישה של הזכויות והזכויות הן בחלקים שווים.

עוד נאמר שם כי מקום בו שילם אחד מבני הזוג, יותר מבן הזוג האחר לשם מימון רכישת הדירה, הרי שמדובר במתנה שהושלמה עם רישום הזכויות על שם בני הזוג שווה בשווה. לשון אחר, ההפרש בהשקעה, מהווה מתנה שהושלמה. עוד נאמר שם כי נוכח הרישום, אין לעקוב אחר מקור הכספים שאותם השקיע כל אחד מבני הזוג ברכישת הנכס. בר"ע על פסה"ד נדחתה, ראו בע"מ 4480/14 פלונית נ' פלוני, מיום 30.7.14. בית המשפט שם, כבוד השופט ג'יוסי, הפנה להלכת דקר - ע"א 66/88 תמר דקר נ' פליקס דקר, מג(1) 122. וראו גם עמ"ש (חי') 38445-08-17 פלוני נ' אלמונית, מיום 05/10/20218 סעיף 47 לפסה"ד של כבוד השופט שרעבי.

לאמור יש להוסיף כי על בן זוג הטוען כי הרישום אינו משקף את מצב הזכויות נכונה, ובפיו טענה הנוגדת את הרישום, מוטל נטל כבד מאוד להוכיח טענותיו ומקור המימון אינו יכול לשנות מכוונת בני-הזוג בעת רישום הדירה כפי שנעשה לפי רצונם באותה עת.

21. במקרה כאן, אין מחלוקת בין הצדדים כי כספי ירושה של הנתבעת שימשו למימון ההון העצמי לרכישת הדירה ולאחר מכן לשיפוצה ופירעון חלק מההלוואה שהובטחה במשכנתא – אך הזכויות בדירה נרשמו על שם הצדדים בחלקים שווים; זה המקום לציין כי במקור ירשה הנתבעת דירה והכספים מושא פס"ד זה הם כספי תמורת דירת הירושה – (לעיל ולהלן "כספי הירושה").

הלכה פסוקה היא שמעת שהזכויות בדירה נרשמו על שם בני הזוג בחלקים שווים, הרי שאין לכלול נכס שכזה במסת הנכסים. 22. לאיזון משאבים – משמעות הדבר כי לא יחול עליו סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973, שכן עניינו איזון משאבים ולא פירוק שיתוף (שכן יש הסוברים כי הרישום הוא למעשה הסכם בין הצדדים כמצוות סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג- 1973 או נכס שהצדדים הסכימו על פירוק השיתוף בו כפי הרישום); דע עקא, שהקביעה כי הרישום מוציא את הנכס מכלל מסת הנכסים לאיזון משאבים, היא קביעה שניתנת לסתירה ככול שתוכח כוונת שיתוף או כוונה אחרת.

נוכח דברים אלו טענה ב"כ הנתבע בסיכומיה, עמוד 51 שורה 38 ואילך כי

"אני סבורה שהמחלוקת שיש לנו פה היא משפטית גרידא ולכן הפתרון צריך להיות כזה: אין מחלוקת שהתובעת קיבלה כספי ירושה ב-1,137,500, כמו גם שאין מחלוקת שהדירה נרשמה על שם שני הצדדים. המחלוקת היחידה פה היא האם ייעשה שימוש בסעיף 8.2 או לא ייעשה שימוש בסעיף 8.2 ותיאחז חברתי בהלכת דקר שמקדשת את רישום הדירה. עכשיו, בתביעה הרכושית שלי אני הבאתי שורה של פסקי דין שלשיטתי, ומי שקורא אותם בעיון, כרסמו בהלכת דקר...לכן העתירה שלנו פה לא אומרת לחלק את דירת הצדדים לא בשווה, רשומה על שם שני הצדדים וכך ייעשה. אני מבקשת שכספי הירושה כמוכן יוחזרו לגברת ואז חצי-חצי...רעיונית זה מה שאנחנו עותרים לו".

מקובלת עליאמירה זו; דברים דומים נאמרו בבע"מ. 1955/1723 פלונית נ' פלוני, מיום 18/04/2017. הרקע לדברים הוא העובדה כיפסה"ד ניתן טרם חקיקת תיקון מספר 4 לחוק יחסי ממון, התשס"ט 2008, (הצעת חוק יחסי ממון בין בני זוג -התשס"ז), (הקדמת המועד לאיזון המשאבים)(תיקון מס'4) 2007 הצעות חוק – הכנסת 163, 240, 244 כ"ג בתמוז התשס"ז, 09/07/2007; ראו גם עמ"ש (מרכז) 55308-09-22 ד. ח' נ' א. ה, מיום 12/07/2023;

מכאן שהטענה העיקרית של הנתבעת היא כי לבית המשפט סמכות לעשות שימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג. 24. התשל"ג 1973 לסטות מחלוקת "מִמְחָצְצָה עַל מִמְחָצְצָה" מכספי תמורת הדירה – שזו אחת מהדרכים בהן הוסמך בית המשפט לחרוג מההסדר הכללי שבסעיף 5 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973. האם התקיימו בעניינינו התנאים להחלת הוראות סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג 1973 על כספי תמורת הדירה?

25. אקדים אחרית לראשית ואומר כי מצאתי במקרה כאן את התשובה חיובית, ואפרט. 25.

"סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג 1973 קובע (ההדגשה שלי):

"ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, לבקשת אחד מבני הזוג – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין להתרת נישואין – לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים:

לקבוע נכסים נוספים על המפורטים בסעיף 5 ששוויים לא יאוזן בין בני הזוג (1)

לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי (2) יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג

לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה לפי שוויים במועד איזון (3) המשאבים, אלא לפי שוויים במועד מוקדם יותר שיקבע

לקבוע שאיזון המשאבים לא יתייחס לנכסים שהיו לבני הזוג במועד איזון המשאבים אלא (4) לנכסים שהיו להם במועד מוקדם יותר שיקבע.

-על מנת שתחול הוראת סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג. 197327 יש הכרח להוכיח "נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת". ראו לשון הסעיף לעיל.

28. במקרה כאן טענה הנתבעת כי נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת הן שימוש בכספי ירושה, גובהו של סכום כספי הירושה, מימון ההון העצמי והשיפוץ כולו מכספי הירושה – בעוד התובע נטל חלק רק בתשלום המשותפים של החזרי הלוואה המובטחת במשכנתא, שווי הדירה, ופערי ההשתכרות בין הצדדים. עוד נטען כי יש להביא בחשבון את תקופת הנישואין שמרביתה הצדדים התגוררו בשכ"ד למול התקופה הקצרה של מגורי הצדדים בדירה וסמיכות למועד הקרע, מימון הליך הפונדקאות בכספים על חשבון ירושה ופדיון קרן ההשתלמות לשם כך, וכן דיני יושר, הגינות וצדק. התובע טען כי אין מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות חלוקה של על דרך מְמַחֵחֶצֶה עַל מְמַחֵחֶצֶה, נטען כי פערי ההשתכרות שבין הצדדים אינם גבוהים ויש להחיל את הלכת דקר שקובעת כי רישום הזכויות מהווה ויתור ומתנה שהושלמה, מה גם שבמהלך החיים המשותפים הצדדים ראו בדירה כדירה משותפת וכך גם בכספי הירושה, ולראיה תקבולי שכר הדירה מדירה הירושה (שתמורתה היא התמורה מושא התובענה כאן) הופקדו בחשבון המשותף. נטען גם כי לצדדים היו רק חשבונות משותפים (למעט החשבון העסקי).

בעמ"ש (חי') 5420-10-2129 א' נ' ב', מיום 18/04/2022 ערך בית המשפט הפרדה בין הזכויות הרשומות על שם בני הזוג לבין הזכות לחלקו בכספי התמורה לאחר פירוק השיתוף, כחלק מאיזון משאבים. וכך נאמר שם, כבוד השופט ג'וסי, ב עמוד 30 פסקה 31 לפסה"ד:

"...במובחן מן הדברים שנכתבו על-ידי ב-עמ"ש 61008-06-13 נ' מ' א' נ' י' א', ובשים-לב לנסיבות העניין, "פערי-הכוחות" המשמעותיים שבפני, ו"למודוס ההתנהגות בפועל של בני-הזוג", כדבריו של כב' השופט רובינשטיין, קיים הכרח לאזן במשאב הכספי שיתקבל מפירוק השיתוף של דירת-המגורים. יודגש, כי אין מדובר בחלוקה בלתי-שוויונית של דירת-המגורים הואיל וברי, כי פירוק השיתוף בה יתבצע על-פי הרישום ובהתאם לדיני הקניין הקבועים בחוק המקרקעין. ענייננו בחלוקה הכספים שיתקבלו לאחר פירוק השיתוף בדירה, ועל אלו להתבצע בשיעור האמור..."

סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון התשל"ג. 197330 הוא חריג לכלל; חריג כשמו כן הוא ונאמר לגביו כי "שימוש בו פוגע בוודאות המשפטית, ביכולת לחזות תוצאות הליך ומשכך להגיע להסכמים, ביכולת מתן ייעוץ ע"י באי כוח, ועוד", כבוד השופט סילמן בעמ"ש (חיפה) 5420-10-21 א' נ' ב', מיום 18/04/2022 עמוד 35 פסקה 6 לפסה"ד. אלא שבאותו הליך, התקבלה הטענה, לשימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג. 1973 בנוגע לכספי ירושה שהפקידה האישה בחשבון משותף מאחר ש-"הטמעה מקבילה נשללה". ראו שם פסקה 30 לפסה"ד של כבוד השופט סילמן ופסקה 2 לפסה"ד של כבוד השופט אטיאס:

"...משעה שנכנס הירושה של המשיב לא הוטמע ברכוש המשותף, מוצדק הדבר שגם הזכויות שקיבלה המערערת מכוח ירושה, לא תיכללנה במסגרת האיזון. לתוצאה זו ניתן להגיע תוך יישום הוראות סעיפים (1)8 או (2)8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973."

כך גם בעניינו.

31. על כן, כפי שצינתי לעיל, מצאתי כי הנסיבות כאן הן נסיבות מיוחדות המצדיקות חלוקה שלא על דרך מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה. למעשה, במקרה כאן די בגובה הסכום שמימן את ההון העצמי לרכישת הדירה, על-מנת להקים זעקת הגינות המחייבת חלוקה לא שווה אך שוויונית והוגנת.

חלוקה זו תואמת את תכלית הוראת סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג 1973 - לאפשר לבית המשפט לסטות מהסדר בסעיף 5 על מנת לקיים את העקרונות שביסודו של ההסדר, שוויון ואוטונומיה מקום בו איזון מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה לא יביא להשגת תכליות החוק. בדברי ההסבר לסעיף 8 בהצעת החוק נכתב:

"הוראות סעיפים 7 עד 9 להצעת החוק [סעיפים 5-7 לפי נוסח החוק דהיום] מותאמות לכוונה המשוערת של רוב בני זוג ולמקרים הנורמאליים של חיי נישואין הרמוניים וממושכים, אך המציאות אינה פשוטה וסטנדרטית כל כך. ויתכנו מקרים שבהם ההסדר הכללי יביא לידי תוצאות בלתי צודקות ושנסיבותיהם המיוחדות מחייבות סטייה מן הנורמה. הסעיף המוצע בא להקנות לבית המשפט את הסמכות להתחשב בנסיבות מיוחדות כאלה...הסמכות הזאת מנוסחת בצורה רחבה למדי, כדי לאפשר עשיית צדק בין הצדדים בכל מקרה ומקרה."

ראו בע"מ 7272/10 פלוגית נ' פלוני, מיום 07/01/2014.

הגמישות שמוענקת לבית המשפט בהוראה שבסעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, מאפשרת איזון משאבים הוגן גם אם אינו שווה. ראו גם עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ' פלונית, מיום 23/03/2021 עמודים 10-12 לפסה"ד וכפי שכונה זאת במקרה אחר, "ערכת כלים משוכללת בעזרתה יכול ביהמ"ש להביא לאיזון ראוי וצודק גם במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות, מקרים אשר אינם מתאימים למידותיו של אותו בגד שנתפר במידה אחידה מכה עיקרו של הדין...". ראו תמ"ש (פ"ת) 38559-05-11 ת. ס נ' ד. ס, מיום 01/12/2013.

בבע"מ 3771/2133 פלוני נ' פלונית, מיום 24/06/2021 בית המשפט העליון דחה ערעור על פסה"ד של בית המשפט המחוזי אשר אישר חלוקה שלא על דרך מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה, בין היתר בשל אֶאֱפּוּנֵי אישיות שיאפשרו, אם לאו, שיקום מהיר יותר לבן הזוג. אמירה הזו צופה פני עתיד; מאידך בבע"מ 1955/17 פלוני נ' פלוני, מיום 18/04/2017, הושארה בצריך עיון, השאלה אם יש מקום לקבוע בשל מעשי עבר (במקרה שם שיהוי ותשלומי משכנתא) שניתן לעשות שימוש בחלוקה שלא על דרך מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה, גם כאשר הנכס רשום על שם שני הצדדים וכי הרישום לאו דווקא מהווה הסכם במובן סעיף (3)5 לחוק יחסי ממון, בין בני זוג, התשל"ג-1973. וכך כתב שם כבוד השופט רובינשטיין (כתוארו אז):

"...מוצא אני להשאיר בצריך עיון את מה שעשוי להישמע לכאורה מקביעתו של בית המשפט המחוזי, כי מעיקרא ככלל – אמנם תוך הותרת פתח לחריגים – אין מקום להחלת מנגנוני האיזון השונים הקבועים בחוק יחסי ממון מקום שעניינו בנכס הרשום על שם שני הצדדים ומצויי בבעלותם המשותפת. לדידי, מעיקרא יש להשקיף אל יחסי הרגוש בין בני הזוג באספקלריה של חוק יחסי ממון, קרי, מכלול היחסים בין בני הזוג ולא "שותפות" גרידא. חרף מעמדה הרם של הזכות הקניינית והכללים הבסיסיים החלים בפירוק שיתוף קנייני, ישנם טעמים כבדי משקל לגישה מרוככת יותר כאשר עניינו בפירוק נכס – בודאי הדירה – הנמצא בבעלות משותפת של שני הצדדים, כחלק מפירוקו של התא המשפחתי...אוסף בהמשך לכך, כי אם לכאורה מצא בית המשפט, בנסיבות חריגות, כי איזון של מחצה על מחצה אינו צודק בנסיבות, ולבני הזוג אין רכוש פרט לדירת המגורים הרשומה על שמם בחלקים שונים, ניתן לתהות אם יש מקום לשלול מראש את האפשרות לפיה ייעשה שימוש בסעיף (2)8 לחוק וייקבע, כחריג, כי פירוק השיתוף ומכירת הנכס ייעשו שלא באופן שוויוני.

כשלעצמי מסופקני אם ניתן לטעון, כי משעסקינן בנכסים הרשומים על שם שני בני הזוג, מדובר ב"נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם", כלשון סעיף 5(3) לחוק, ושעל כן אינם באים בגדר הנכסים בני האיזון..."

גישה זו מקובלת עלי; לא ניתן להלום כי סך 1,137,50034 ₪ כספי ירושתה של הנתבעת שגם נשאה עם התובע בתשלומי משכנתא תצא מהנישואין עם סך כ- 900,000 ₪ בלבד - סכום שנמוך מסכום כספי ירושתה, והתובע, חרף כי למעט תשלומי המשכנתא לא "השקיע" סכומים חיצוניים כלל (למעט כספים מיגיעה אישית) ייצא עם סכום זהה.

העובדה כי בידי הנתבעת יוותר סכום נמוך משמעותית מסכום כספי ירושתה, אינה צודקת ועולה מכך זעקת ההגינות. הצדק והישר מחייבים חלוקה שאינה על דרך מְמַחֵצָה עַל מְמַחֵצָה.

לאמור יש להוסיף כי כמפורט לעיל, כוונת מתן מתנה או ויתור על דרך רישום זכויות בחלקים שווים, היא כוונה שניתנת. 35 לסתירה. אמנם הנטל כבד, אך בנסיבות כאן מצאתי כי הנתבעת עמדה בנטל זה;

אפנה בהקשר זה לתחשיב שערך התובע, תחשיב מימון הרכישה, נספח 9 בתיק מוצגים נ/1; שם התובע ששערך את התחשיב, צובע את הכספים בהגדירו אותם "כספי ירושת" הנתבעת. טענת התובעת כי הכספים הוטמנו בחשבון המשותף אין בה לסייע לתובע הואיל שבמועד הרלוונטי חשבונות הבנק של הצדדים היו ביתרת חובה ועל כך אין מדובר בהטעמה וגם מאחר ואין מתקיימת הטעמה מקבילה. עם זאת, לעובדה כי כספי ירושה שימשו לכיסוי יתרות חובה והחזר הלוואות, יינתן משקל בעת קביעת שיעור החלוקה, שכן כספים שימשו להחזר יתרות חובה והלוואות, אין דינם כדין כספים ששימשו למימון רכישת הדירה.

36. **ומכאן, מה שיעור החלוקה?** מתן מענה לשאלה זו מחייב בחינת הסכומים שהתקבלו והמהות השימוש שנעשה בהם, וגם שווי הדירה וההשבחה הפסיבית של שווי זכויות הדירה - כמובן שיש להפריד בין השבחה פסיבית לבין השבחה אקטיבית (עליית ערך הנכס), עוד יש להפריד את הסכומים שהוצאו לצרכי החיים המשותפים, ראו בהקשר זה נספח 9 בתיק מוצגים נ/1; שם התובע ערך תחשיב ופירוט של השימוש בכספים; החזר הלוואה לאם התובע, החזר הלוואה לבנק, כיסוי יתרת חובה בבנק, יעוץ משכנתאות, שכ"ט עו"ד, תיווך, מס רכישה, בדיקות מהנדס, הון עצמי לרכישת הדירה, תשלום הוצאות הרכישה ועוד.

עוד יש להביא בחשבון סך 100,000 ₪ מכספים על חשבון ירושת הנתבעת למימון הליך פונדקאות, ראו מוצג 1 בתיק מוצגים נ/1, את העובדה כי על פי חוות דעת מומחה בית משפט, ממוצע הפרש שנתי של פערי השתכרות הוא סך לפני מס והפרשות סוציאליות, לטובת התובע, את העובדה כי הנתבעת זכאית לפנסיה תקציבית ואילו התובע ₪ 247,357 עצמאי ואת שאר נסיבות העניין.

ואלו הנתונים. 37:

התקבל סך 1,149,181 ₪ כספי ירושה;
שווי הדירה לפי הערכת שמאי אליו פנו הצדדים, סך 2,850,000 ₪;

הדירה נרכשה ביום 01/03/2018 תמורת סך 1,800,000 ₪;

שולם סך 550,000 ₪ כהון עצמי ברכישה;

שולם סך 1,250,000 ₪ מכספי הלוואה מובטחת במשכנתא;

יתרת הלוואת משכנתא, סך 935,733.27 נש לתאריך 21/04/2024 מוצג 13 בתיק מוצגים נ/1, סך 924,880.83 נש לתאריך 17/09/2025; מוצג 24 לתיק מוצגים ת/1,

הועבר סך 176,976.46 נש לפרעון חלקי של הלוואה משכנתא ביוני 2018; מוצג 1 בתיק מוצגים נ/3

שולם סך 199,274 עבור שיפוץ ורכישת ריהוט, לפי תחשיב התובע מוצג 11 בתיק מוצגים נ/1, מוצג 22 בתיק נש מוצגים ת/1;

באיזון בין הדברים, מצאתי כי יש להעמיד חלקה של הנתבעת בתמורת הדירה לעת מכירתה, בשיעור 38%75.

אדגיש ואפשר כי מאחר שהנתבעת טענה לפיצוי בגין הפרשי השתכרות וגם טענה כי הפרשי ההשתכרות היא סיבה מיוחדת המצדיקה חלוקה שלעל דרך מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה נִלְקָח חוֹב שְׂבוּן, הפרשי ההשתכרות בבעתקביעת שיעור חלקה בתמורת הדירה. בהתאמה, אני דוחה עתירת הנתבעת לפיצוי בגין פערי השתכרות שאחרת תזכה בכפל פיצוי. ראו בהקשר זה ע"א (מרכז) 55308-09-22 ד.ח. נ' א.ח. מיום 12/07/2023.

אשר לטענות הנוספות.39

מאחר שהצדדים זנחו טענותיהם כנגד חוות הדעת, ניתן לחוות דעת האקטוארית בעניין איזון המשאבים של האקטוארית גב' אירנה ויירו נושאת תאריך 23/03/2025 - תוקף של פסק דין. בהתאם להמלצות חוות הדעת כחלק מאיזון המשאבים על הנתבעת לשלם לתובע סך 35,813 נש למועד חוות הדעת

אשר למשיכות מהחשבון המשותף לאחר מועד הקרע, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע מחצית מהסך 3,339 נש נכון ליום 01/05/2024;

אני דוחה הטענות הנתבעת בנוגע לקרן השתלמות של התובע שנפדתה במהלך החיים המשותפים מאחר שהתובע הוכיח כי הכספים שימשו לכיסוי יתרת חובה;

;אשר לפירוק שיתוף במיטלטלין, הנתבעת תכין 2 רשימות והנתבעת יבחר רשימה

הנתבעת תשלם לתובע מחצית מתשלומי מיסים שנדרשו על ידי הרשויות עבור התקופה המשותפת ושהוראת תשלום חזרה מחשבון הבנק סך 7,833 + נש 6,436 נש (מחצית מסכומים אלו);

התובע ישלם לנתבעת מחצית מהסך (5*1,755) נש 355 נש) ששולם מהחשבון המשותף עבור מינוי חדר כושר ובריכה לתקופה שלאחר מועד הקרע, עבור חודשים מאי-ספטמבר;

התובע יישארה בעלים של כל ירכב מסוג "קיה" שנרכש עובר לקרע והנתבעת תישארה בעלים של כל ירכב מסוג "סקודה". התובע ישלם לנתבעת מחצית מהתשלומים הראשונים ששילם מהחשבון המשותף לשם רכישת כלי רכב מסוג "קיה" ואשר נשאר בחזקתו, סך 5,493 נש למועד הקרע; הנתבעת תשלם לתובע את מחצית שווי כלי הרכב לפי מחירון יצחק לוי למועד הקרע;

טענת התובע ששילם ביתר לכיסוי יתרת חובה ויש לחייב סך 1,500 ₪, נדחית, התשלום לא הוכח;

אני דוחה עתירת הנתבעת בעניין החרגת הנסיעה לחו"ל – מדובר בנסיעה שהוזמנה ושולמה במהלך החיים המשותפים, מדובר בנסיעה עסקית וכאמור הפרשי ההשתכרות הובאו בחשבון כך שנסיעה זו הרי נועדה להשתכרות התובע ועל כן אין להחריג התשלום;

אני דוחה תביעת התובע בעניין החזר ההלוואה לחברת XX, החיובים נכללו בחוות הדעת;

נפסק. 40.

שני הצדדים עתרו לפירוק השיתוף בדירה, בהתאמה ניתן צו לפירוק השיתוף בדירה;

פירוק השיתוף יעשה בדרך של זכות ראשונים לבעל הזכויות המבקש לרכוש זכויות האחר שתמומש בתוך 30 יום; ככול ששני בעלי הזכויות מבקשים לרכוש את זכויות האחר, תיערך, לכל המאוחר, בעוד 45 יום, התמחרות בין הצדדים אם אף אחד מבעלי הזכויות אינו מעוניין לרכוש זכויות האחר הדירה תימכר בשוק החופשי לקונה מרצון ממוכר ברצון. לא ימצא קונה בתוך 6 חודשים, ימנו ב"כ הצדדים ככונסות נכסים במשותף לשם פירוק השיתוף.

איזון המשאבים יעשה בהתאם לחוות דעת המומחית נושאת תאריך 23/03/2025 כך שעל הנתבעת לשלם לתובע סך למועד חוות הדעת; נוסף על כך, מתוך תמורת הדירה המשותפת, הנתבעת תהא זכאית לסכום השווה לשיעור של 35,813 ₪; מתמורת המכר, לאחר החזר ההלוואה המובטחת במשכנתא והוצאות מכירה 75%

אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע מחצית מהסך 3,339 ₪ נכון ליום 01/05/2024;

אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך 7,134.5 ₪ עבור חלקה בתשלומים לביטוח לאומי ומס הכנסה לתקופת החיים המשותפים;

אני מחייבת את התובע לשלם לנתבעת בגין החזר עבור מינוי חדר כושר (יחסי) סך 887.5 ₪;

אני מחייבת את התובע לשלם לנתבעת סך 5,493 ₪ למועד הקרע לאיזון כלי-הרכב;

אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע מחצית שווי כלי הרכב לפי מחירון יצחק לוי למועד הקרע;

לשם פירוק השיתוף במיטלטלין, הנתבעת תכין 2 רשימות והנתבע יבחר רשימה

החיובים על פי פס"ד זה יבוצעו מתמורת מכר הדירה.

בנסיבות העניין, התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט סך 15,00041.₪

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה.

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליכים שבכותרת.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ו, 22 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ עובדיה, שופטת

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסרה בעמוד **יצירת הקשר** באתר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרו וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סיבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת

Disclaimer

הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולנכונות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

תלה"מ
בית משפט לענייני משפחה חיפה

בפני השופטת:
הילה גורביץ עובדיה

- נגד -

הנתבעת:
ש' כ' ת"ז XXX
עו"ד לימור סויסה

התובע:
ד' י' ת"ז XXX
עו"ד קרן מלר

פסק דין מתוקן

תביעה לאיזון משאבים שהגיש האיש, במסגרתה עתר לפירוק שיתוף דירת הצדדים וחלוקת תמורתה לאחר הפחתת תשלום משכנתא בחלקים שווים, ותביעה רכושית שהגישה האישה לאיזון משאבים שלא על דרך מְמַחֶצֶצָה עַל מְמַחֶצֶצָה. לשם הנוחות, יקרא האיש "התובע" והאישה תקרא "הנתבעת".

הצדדים וטענותיהם:

הצדדים בני זוג לשעבר אשר נישאו ביום 24/09/20081.

ביום 01/07/20242 הצדדים הפרידו מגוריהם והתובע עבר להתגורר בשכירות.

מועד הקרע נקבע ביום 01/05/20243 (החלטה מיום 16.12.2024).

הצדדים הורים לשני קטינים, ע' יליד 01/20094 ונ' ילידת 02/2017.

בבעלות הצדדים דירה ברחוב XXX X XXX5 (להלן: XX גוש XX בחלקה X הידועה כתת חלקה, **הדירה**).

– התובע עצמאי בתחום ניהול פרויקטים, עובד מהבית, ולו לקוח מרכזי אחד XXX6; הנתבעת מורה לליקויי למידה במשרד החינוך.

7. עובר להגשת התביעות הצדדים ניהלו הליך גישור, במסגרתו ערכו עבור הצדדים חוות-דעת שמאית למקרקעין וחוות דעת 7. לעניין איזון המשאבים;

8. התובע הגיש תביעה לאיזון משאבים; במסגרת התביעה עתר לפרק את השיתוף בדירה לאלתר ולחלק תמורתה לאחר הפחתת תשלום המשכנתא בחלקים שווים; נטען בתביעה כי יש לדחות טענת הנתבעת כי היא זכאית למעלה ממחצית התמורה מאחר שהזכויות בדירה נרכשו בהון עצמי שמקורו בירושת הנתבעת. עוד עתר התובע לתשלום דמי שימוש, איזון משאבים על-פי חוות הדעת שנערכה בגישור, החזר תשלומים ששילם עבור חובות משותפים לאחר מועד הקרע, חלוקת מיטלטלין, פירוק שיתוף בכלי רכב ואיזון יתרות חובה בחשבונות הבנק. עוד הגיש התובע לתביעה לזמני שהות שווים ותביעת מזונות קטינים.

9. הנתבעת הגישה תביעה רכושית; בתביעה נטען כי התובע "נהנה במרוצת השנים" מכספי ירושה שקיבלה הנתבעת, וזאת הן לשם רכישת הדירה והן שיפוצה והוצאות נוספות. הנתבעת עתרה כי תמורת הדירה תחולק באופן לא שווה לאחר שיבואו בחשבון "כל כספי ירושת הנתבעת ששימשו לרכישת הדירה ולשיפוצה". עוד עתרה הנתבעת כי איזון המשאבים יעשה גם הוא בחלוקה לא שווה ועל פי חוות הדעת שנערכה עבור הצדדים בהליך הגישור בשינויים ותוספות, לעניין הפרשי שכר והערכת שווי עסקו של התובע, איזון חשבונות בנק, הכנסות "שנדחו" לאחר מועד הקרע, הוצאות אישיות של התובע על חשבון העסק וסכומים שהוצאו לתכנון הליך הגירושים.

נטען כי למימון הליך פונדקאות להולדת הקטינה, העבירה אָאָם הנתבעת לנתבעת סך 100,000 ₪ על חשבון ירושתה העתידית. עוד נטען כי מירושת אימה לאחר מכירת מקרקעין, הועבר סך 1,125,000 ₪ (תמורת דירת ירושה שנמכרה) נטען כי מאחר ובמועד זה הצדדים היו במו"מ לרכוש את הדירה, הרי שהחשבון המשותף שימש "כצינור" בלבד להעברת הכספים מאחר שלנתבעת לא היה חשבון בנק נפרד על שמה. נטען כי הדירה נרכשה תמורת סך 1,800,000 ₪ הצדדים נטען נטלו משכנתא סך 1,250,000 ₪, הצהירו על הון עצמי סך 550,000 ₪, השקיעו מכספי הירושה סך 200,000 ₪ לשיפוצה, מימנו הוצאות נוספות ברכישה כ-55,000 ₪ וגם פרעו חלקית את המשכנתא סך 172,510 ₪ מיתרת כספי הירושה.

נטען כי התובע שערך טבלאות לפיהן סך 1,149,181 ₪ הם כספי ירושה ונוסף על כך שברכישת הזכויות הושקעו כ-800,000 ₪ מכספי הירושה ובשיפוץ הדירה הושקעו כ-250,000 ₪ נוספים. נטען כי בעוד החזרי המשכנתא היו כ-340,000 ₪ כך שהתובע השקיע בדירה, לכל היותר, כ-170,000 ₪. עוד נטען כי עובר להליכים התובע הכין הצעות חלוקה של תמורת הדירה באופן שמעיד שהבין שהצדק וההגינות מחייבים שהנתבעת תקבל חזרה את כספי ירושתה הנתבעת הדגישה כי הצדדים התגוררו בדירה 6 שנים בלבד, מתוכם 5 שנים תכנן התובע גירושין.

עוד נטען כי לאור פערי השכר בין הצדדים והפרשי ההשתכרות ביניהם, יחד עם העובדה כי עֶעֶסקו של התובע הוקם במהלך הנישואין, יש לפסוק לזכות הנתבעת פיצוי וגם לכלול באיזון המשאבים את שווי עסקו של התובע, קרן השתלמות שפדה ובדיקת חשבונות הבנק. נוסף על כך עתרה כי מהוצאות שהוציא התובע עבור מינוי שנתי למכון כושר ולבריכה, כלי רכב, נסיעה לחו"ל ותשלום לעו"ד - יוחרגו מההוצאות המשותפות וכלי הרכב יאוזנו.

10. כל צד הכחיש טענות הצד שכנגד; התובע הדגיש כי יש למחוק את תביעת הנתבעת מאחר שהוא הקדים והגיש תביעה רכושית מטעמו. לגופם של דברים התובע אישר את חלוקת מקורות המימון כפי הנטען על ידי הנתבעת בתביעתה אך טען כי הדירה נרשמה על שם הצדדים בחלקים שווים, ואין מדובר בנכס שנכלל במסת הנכסים לאיזון משאבים אלא בנכס משותף עליו חלים הדינים הכלליים. התובע הפנה לפסה"ד שניתן בעניין ע"א 66/88 תמר דקר נ' פליקס דקר, מג(1) 122. נטען כי הצעות החלוקה אליהן הפנתה הנתבעת נערכו במסגרת גישור ועל כן חסויות, וכי התובע עמד ועומד על כי הצדדים בעלים במשותף בחלקים שווים של הדירה. נטען כי בין הצדדים אין פערי השתכרות גבוהים, עֶעֶסקו הוא עסק של איש אחד העובד מהבית ולא נִדְחָחו תקבולים או הוצאו הוצאות כנטען. נטען כי קרן ההשתלמות נפתחה כשנתיים טרם הקרע ושמשו לכיסוי יתרות חובה, אין מקום למינוי רו"ח חוקר ויש לאמץ את חוות הדעת החשבונאית שנערכה בגישור.

הנתבעת בכתב הגנתה סירבה לפירוק שיתוף בדירה טרם איזון המשאבים, הסכימה כי יש לחייבה בהשבת סך 3,00011 ש"ח שמשכה מהחשבון המשותף לאחר בדיקת כל חשבונות הבנק וההוצאות האישיים של התובע, אשר לתשלום החזרי ההלוואה, נטען כי הנתבעת מעבירה לתובע כל חודש את המחצית, התובע נטל את המיטלטלין שבהם היה מעוניין. אשר לדמי שימוש נטען כי התובע עזב מיוזמתו ומרצונו ולא התקיימו התנאים לחיוב הנתבעת בדמי שימוש. הנתבעת הדגישה כי בטרם קבלת כספי הירושה הצדדים התגוררו כ-10 שנים בשכירות וכי היא מסכימה לעשות שימוש בחוות דעת המומחית בעניין איזון המשאבים, יחד עם השלמות כפי עתירתה בתביעתה.

ביום 16/12/2024 ניתן תוקף של פסק דין להסכם בין הצדדים לעניין זמני שהות והתקיים קדם משפט בהליכים הנותרים; בתום הדיון, נקבע כי מועד הקרע בתאריך 01/05/2024; עוד נקבע שם מאחר שהצדדים הסכימו לעשות שימוש בחוות הדעת, הצדדים, יפנו למומחית שערכה עבורם את חוות הדעת ויביאו בפניה טענותיהם בדבר השלמות / תיקונים לשם קבלת חוות דעת משלימה אם נדרשת ומונה מומחה בית המשפט. אשר לנושאים הנוספים, נפסק כי פירוק השיתוף יתעכב עד שתהיה תמונה של המפה הכלכלית המלאה ונמחק הסעד לעניין דמי השימוש מאחר שלא הוגשה בעניין זה תביעה מכומתת וערוכה כנדרש. ההליכים נקבעו לשמיעת ראיות.

מומחה בית המשפט מר אברהם רוסנק הגיש חוות דעת נושאת תאריך 19/03/2025; על פי חוות הדעת ממוצע שנתי של הפרשי השתכרות בין הצדדים הוא סך 247,357 ש"ח לשנה, לפני תשלומי מיסים, ביטוח לאומי והפרשות סוציאליות, כך שהפער נטו הוא כ-50% מהסכום הנ"ל.

לא הוגשה חוות דעת לעניין שווי עסקו של התובע להבדיל מפערי השתכרות ולא התבקשה על ידי מי מהצדדים השלמה בעניין זה. נוסף על כך, חרף האפשרות של הצדדים לפנות למומחית לתקן את הנדרש בחוות דעתה, גם בעניין זה לא הוגשה בקשה או חוות דעת ולמעשה, הצדדים לא הגישו העתק פניות למומחית (אם היו) לתיקון חוות הדעת כפי שטענו בפני בית המשפט כי נדרש. יתר על כן, בסיכומיה / בחקירתה, הנתבעת גם לא שבה ועלתה הטענה, ועל כן גם בעניינים אלו; טענות הנתבעת לעניין שווי עסקו של התובע ולעניין תיקון חוות דעת מומחית הצדדים, נזנחו.

בפתח דיון שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להבנות בעניין מזונות הקטינים, בהסכמת הצדדים נפסק כי מזונות הקטינים יעמדו 14 על סך 1,900 ש"ח ועבור מדורם סך 1,500 ש"ח; עוד נפסק שם כי בתקופת שירות צבאי / מכינה / שנת שירות / קד"צ יפחתו המזונות לשליש מגובהם ערב תשלומם והמדור יופחת ל-1,000 ש"ח; אשר להוצאות נוספות, הן תחולקנה בין ההורים 70% התובע ו-30% הנתבעת אשר גם תישא בכל הוצאות הכלב.

15. מטעם התובע הוגש תיק מוצגים ת/1 והעיד התובע, מטעם הנתבעת הוגשו תיק מוצגים והשלמות לתיק מוצגים נ/1-3/ בהתאמה והעידה הנתבעת. ובתום הדיון ביקשו הצדדים להגיש רשימות של אסמכתאות פסיקה לעניין פיצוי בשל הפרשי השתכרות. האסמכתאות הוגשו.

-בסיכומי התובע נטען כי סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973, אינו חל על פירוק שיתוף קנייני ולא ניתן מכוחו לקבוע חלוקה קניינית שונה מהרישום. עוד נטען כי אופן רישום הזכויות מהווה ראיה לקיומו של הסכם כתוב בין הצדדים כפי הוראת סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973, ולא ניתן לקבוע חלוקה רישומית אחרת. נטען כי הדירה נרכשה במשותף, והצדדים גמרו בדעתם כי הדירה תהא משותפת. עוד נטען כי לא התקיימו התנאים החריגים לחלוקה לא שווה. נטען כי פסקי הדין אליהם הפנתה הנתבעת אינם רלוונטיים מאחר שהנסיבות שם היו נסיבות מיוחדות. התובע פרט את ההבדלים והדגיש כי לא ניתן "לצבוע" את כספי הירושה לאחר שהופקדו בחשבון המשותף ונעשה בהם שימוש.

עוד נטען כי גם חלקה של הנתבעת בתקבולים שכ"ד מדירת הירושה (לפני מכירתה) הופקדו בחשבון המשותף, כך שהנתבעת ראתה בכספים כמשותפים וזה היה אומד דעתה במהלך הנישואין כך גם לגבי הזכויות בדירה. בית המשפט התבקש לדחות טענה כי החשבון המשותף היה "צינור" להעברת הכספים שכן לא ניתן לעקוב אחר הכספים.

ביחס לעתירה לאיזון משאבים שלא בדרך של מְמַחֵצָה עַל מְמַחֵצָה, כך שלנתבעת יינתן חלק גדול יותר, טען התובע כי פערי השתכרות על פי חוות הדעת של רו"ח רוסנק אינם מצדיקים זאת; התובע הפנה לכך שבמהלך הנישואין הנתבעת הפרישה לקרן השתלמות וקופ"ג מה שלא נעשה על ידי התובע, לנתבעת פוטנציאל השתכרות משיעורים פרטים שהיא לא ממצה, הנתבעת לא תרמה להקמת העסק ותתפעולו ובחלוקת התפקידים התובע הוא שנשאר בבית עם הקטינה. הודגש כי שני הצדדים עבדו לאורך הנישואין וצפויים להמשיך לעבוד. נטען כי הצדדים תרמו תרומה שווה בבית, ותרומתם נבלעה במשאבים שצברו במשותף, כך שכפי שאין התובע דורש מהנתבעת החזר כספים שהרוויח ביתר, הנתבעת אינה יכולה לדרוש השבה של כספי ירושתה.

בנוגע לקרן ההשתלמות שנפדה נטען כי שימשה לכיסוי יתרת חובה בחשבון המשותף ויש לאמץ את חוות דעת המומחה לאיזון המשאבים; אשר לפירוק שיתוף במיטלטלין התבקש בית המשפט להורות על פירוק שיתוף באמצעות 2 רשימות; מכר כלי הרכב וחלוקת תמורתו בחלקים שווים. עוד התבקש בית המשפט כי הצדדים ימשיכו וישלמו את ההלוואה שנלקחה מחברת "XX" בחלקים שווים, הנתבעת תשיב סך 3,340 ₪ שנלקח מהחשבון המשותף לאחר מועד הקרע והשיתוף בדירה יפורק לאלתר.

עוד נטען כי יש להיבא את הנתבעת במחצית מתשלומי מיסים שנדרשו על ידי הרשויות עבור התקופה המשותפת, סך וגם סך 1,500 ₪ עבור הפרש ששילם התובע ביתר לכיסוי יתרות חובה. אשר לנסיעה לחו"ל 6,436 ₪ + 7,833 ₪ נטען כי זו הייתה נסיעת עבודה שהתקיימה 3 חודשים לפני הקרע, והוסכם על הנסיעה במשותף על ידי הצדדים.

בית המשפט התבקש להביא בחשבון גם את העובדה שלנתבעת פנסיה תקציבית, התובע עצמאי ותלוי בחוזה מתחדש משנה לשנה, הנתבעת עבדה כל השנים ופיתחה קריירה ואין מדובר בבן זוג שוויתר על התפתחותו לטובת התפתחות בן הזוג האחר.

בסיכומי הנתבעת נטען כי המחלוקת היא משפטית, האם יש לעשות שימוש בסמכות בית המשפט בסעיף 28(2) לחוק יחסי ממון. 17 בין בני זוג, התשל"ג- 1973 ולקבוע חלוקה שאינה מְמַחֵצָה עַל מְמַחֵצָה. נטען כי אין מחלוקת 1,137,500 ₪ כספי ירושה התקבלו והדירה נרשמה על שם שני הצדדים ועל כן זו המחלוקת שנותרה. הנתבעת הפנתה לפסיקה שהתירה חלוקה לא שווה ועתרה להשיב לנתבעת את כספי הירושה מתוך משאבי הצדדים.

נטען כי יש לתת משקל למקורות המימון ולאפשר בהסתמך על כך סטייה מההלכה שנפסקה בע"א 66/88 תמר דקר נ' פליקס דקר, מג(1) 122, הנתבעת הפנתה לפסק הדין של מותב זה בהליך תמ"ש (חיפה) 52556-07-15 י.ה.נ' ל.ה.ע. מיום 24/01/2018. הנתבעת הדגישה כי היו נשואים 16 שנים אך התגוררו בדירה רק 6 שנים עובר לקרע, כי הליך הפונדקאות מומן גם הוא מכספי ירושה (על חשבון ירושה), הסכומים הגבוהים והעדר הון אישי של התובע. עוד בעניין זה הפנתה הנתבעת לכך שביחס לטענתה לפיצויי הפרשי השתכרות נטען כי משך הנישואין לא היה ארוך וביחס לטענתה לחלוקה לא שווה נטען כי משך הנישואין היה ארוך – ועל כן מדובר בטענות סותרות. בנוגע לפערי השתכרות התובע שיעור 16% עבור 16 שנות נישואין, לפי 19,788 ₪ לשנה. מספר השנים הושאר לשיקול דעת בית המשפט.

עוד נטען כי נוכח שווי הדירה, חלוקה שווה תותיר בידי הנתבעת סכום שיהיה נמוך מכספי הירושה שהועברו, ומתקיימת עקב הגינות כך שיש למצוא פתרון שיביא לתוצאה צודקת. הנתבעת פרטה כי ככול הנראה ייוותר בידה כ-900,000 ₪ בעוד כספי הירושה שהושקעו בדירה ובחיים המשותפים היו סך 1,137,500 ₪ - ונוסף על כך נשאה גם (במשותף) בהחזרי ההלוואה המובטחת במשכנתא, בעוד התובע שילם כ-200,000 ₪ החזרי ההלוואה המובטחת במשכנתא ויוותר בידו סכום זהה (כ-900,000 ₪).

הנתבעת עתרה לקבל את מלוא כספי הירושה, סך 1,137,500 ₪, לחילופין, את הכספים שהושקעו בדירה, סך 720,000 ₪ הון עצמי, 200,000 ₪ שיפוצים, 50,000 ₪ הוצאות נלוות לרכישה, סה"כ 970,000 ₪, לאזן את כלי-הרכב כך

שכל אחד יישאר עם כלי הרכב שבו הוא מחזיק ובמקרה זה גם התובע לא ישיב סך 11,000 ₪ שמשך לרכישתו מהחשבון המשותף לאחר מועד הקרע, קיזוז תשלומים להוצאות אישיות (3,000 ₪ הנתבעת, 1,755 + 6800 ש"ח התובע).

אשר לאיזון המשאבים בזכויות סוציאליות בית המשפט התבקש לאמץ את חוות הדעת אך לקבוע כי כל צד יישאר עם זכויותיו.

בנוגע למיטלטלין הסכימה הנתבעת לשיטת 2 רשימות.

שני הצדדים הגישו טבלה בנוגע לפסיקה שניתנה בנוגע לאופן תשלום הפרשי השתכרות.18.

דיון והכרעה:

-על הצדדים חל הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג.1973; בהתאם להוראותיו שם, סעיפים 5א ו-6, עם פקיעת הנישואין או מועד אחר שנקבע כמועד הקרע, זכאי כל אחד מבני הזוג ל"מחצית שווים של כלל נכסי (א)5-בני הזוג", למעט נכסים מסוימים כמפורט בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, בין בני זוג, התשל"ג. 1973 שיש להוציאם ממסת הנכסים שנכללים לשם איזון משאבים.

-בהתייחס למחלוקות שבפני, יש להפנות גם להוראת סעיף 5(א)1 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג. 1973, לפיו נכסים שהתקבלו בירושה, לא יכללו במסת הנכסים לאיזון משאבים

עוד יש להפנות לכך כי סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג-1973, מעניק לבית המשפט סמכות לחרוג מהסדר הכללי שבסעיף 5 באחת מארבע דרכים: לקבוע נכסים נוספים על הנכסים החיצוניים שמחריג סעיף 5 ושיוצאו ממסת הנכסים לאיזון משאבים; להורות על איזון משאבים שלא על דרך "מְמַחֶצֶצָה עַל מְמַחֶצֶצָה"; לקבוע כי איזון המשאבים יעשה בנוגע לנכסים שהיו בבעלות מי בני הזוג במועד המוקדם למועד הקרע וגם לקבוע כי איזון שווים הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה לפי שווים במועד איזון המשאבים אלא לפי שווים במועד מוקדם יותר שיקבע.

עלפיההלכה הפסוקה, כספי ירושה שעורבבו או הוטמעו ברכוש משותף, הם משותפים. בעמ"ש (חי')61008-06-1320.נ.מ.א. נ'נ.א.מיום 11/06/2014 נפסק, פסקה 39 לפסה"ד: כי הן בשל עירוב ומיזוג נכסים "חיצוניים" בנכסים משותפים והן בשל, דיניהמתנה, עת הזכויות של דירת המגורים המשותפת נרשמו על שם בני הזוג בחלקים שווים, ואין הסכם ממון או הסכם שקובעאחרת, אין זה משנה מה מקור מימון הרכישה של הזכויות והזכויות הן בחלקים שווים.

עוד נאמר שם כי מקום בו שילם אחד מבני הזוג, יותר מבן הזוג האחר לשם מימון רכישת הדירה, הרי שמדובר במתנה שהושלמה עם רישום הזכויות על שם בני הזוג שווה בשווה. לשון אחר, ההפרש בהשקעה, מהווה מתנה שהושלמה. עוד נאמר שם כי נוכח הרישום, אין לעקוב אחר מקור הכספים שאותם השקיע כל אחד מבני הזוג ברכישת הנכס. בר"ע על פסה"ד נדחתה, ראו בע"מ 4480/14 פלונית נ' פלוני, מיום 30.7.14. בית המשפט שם, כבוד השופט ג'יוסי, הפנה להלכת דקר - ע"א 66/88 תמר דקר נ' פליקס דקר, מג(1) 122. וראו גם עמ"ש (חי') 38445-08-17 פלוני נ' אלמונית, מיום 05/10/20218 סעיף 47 לפסה"ד של כבוד השופט שרעבי.

לאמור יש להוסיף כי על בן זוג הטוען כי הרישום אינו משקף את מצב הזכויות נכונה, ובפיו טענה הנוגדת את הרישום, מוטל נטל כבד מאוד להוכיח טענותיו ומקור המימון אינו יכול לשנות מכוונת בני-הזוג בעת רישום הדירה כפי שנעשה לפי רצונם באותה עת.

21. במקרה כאן, אין מחלוקת בין הצדדים כי כספי ירושה של הנתבעת שימשו למימון ההון העצמי לרכישת הדירה ולאחר מכן לשיפוצה ופירעון חלק מההלוואה שהובטחה במשכנתא – אך הזכויות בדירה נרשמו על שם הצדדים בחלקים שווים; זה המקום לציין כי במקור ירשה הנתבעת דירה והכספים מושא פס"ד זה הם כספי תמורת דירת הירושה – (לעיל ולהלן "כספי הירושה").

הלכה פסוקה היא שמעת שהזכויות בדירה נרשמו על שם בני הזוג בחלקים שווים, הרי שאין לכלול נכס שכזה במסת הנכסים. 22. לאיזון משאבים – משמעות הדבר כי לא יחול עליו סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973, שכן עניינו איזון משאבים ולא פירוק שיתוף (שכן יש הסוברים כי הרישום הוא למעשה הסכם בין הצדדים כמצוות סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג 1973 או נכס שהצדדים הסכימו על פירוק השיתוף בו כפי הרישום); דע עקא, שהקביעה כי הרישום מוציא את הנכס מכלל מסת הנכסים לאיזון משאבים, היא קביעה שניתנת לסתירה ככול שתוכח כוונת שיתוף או כוונה אחרת.

נוכח דברים אלו טענה ב"כ הנתבע בסיכומיה, עמוד 51 שורה 38 ואילך כי

"אני סבורה שהמחלוקת שיש לנו פה היא משפטית גרידא ולכן הפתרון צריך להיות כזה: אין מחלוקת שהתובעת קיבלה כספי ירושה ב-1,137,500, כמו גם שאין מחלוקת שהדירה נרשמה על שם שני הצדדים. המחלוקת היחידה פה היא האם ייעשה שימוש בסעיף 8.2 או לא ייעשה שימוש בסעיף 8.2 ותיאחז חברתי בהלכת דקר שמקדשת את רישום הדירה. עכשיו, בתביעה הרכושית שלי אני הבאתי שורה של פסקי דין שלשיטתי, ומי שקורא אותם בעיון, כרסמו בהלכת דקר... לכן העתירה שלנו פה לא אומרת לחלק את דירת הצדדים לא בשווה, רשומה על שם שני הצדדים וכך ייעשה. אני מבקשת שכספי הירושה כמוכן יוחזרו לגברת ואז חצי-חצי... רעיונית זה מה שאנחנו עותרים לו".

מקובלת עליאמירה זו; דברים דומים נאמרו בבע"מ 1955/1723 פלונית נ' פלוני, מיום 18/04/2017. הרקע לדברים הוא העובדה כיפסה"ד ניתן טרם חקיקת תיקון מספר 4 לחוק יחסי ממון, התשס"ט 2008, (הצעת חוק יחסי ממון בין בני זוג - התשס"ז), (הקדמת המועד לאיזון המשאבים) (תיקון מס' 4) 2007 הצעות חוק – הכנסת 163, 240, 244 כ"ג בתמוז התשס"ז, 09/07/2007; ראו גם עמ"ש (מרכז) 55308-09-22 ד. ח נ' א. ח, מיום 12/07/2023;

מכאן שהטענה העיקרית של הנתבעת היא כי לבית המשפט סמכות לעשות שימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג. 24. התשל"ג 1973 ולסוות מחלוקת "מְמַחְצָצָה עַל מְמַחְצָצָה" מכספי תמורת הדירה – שזו אחת מהדרכים בהן הוסמך בית המשפט לחרוג מההסדר הכללי שבסעיף 5 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973. האם התקיימו בעניינינו התנאים להחלת הוראות סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג 1973 על כספי תמורת הדירה?

25. אקדים אחרית לראשית ואומר כי מצאתי במקרה כאן את התשובה חיובית, ואפרט.

"סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג 1973 קובע (ההדגשה שלי):

"ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, לבקשת אחד מבני הזוג – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין להתרת נישואין – לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים:

לקבוע נכסים נוספים על המפורטים בסעיף 5 ששוויים לא יאוזן בין בני הזוג(1)

לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי(2)
יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר ההשתכרות של
כל אחד מבני הזוג

לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה לפי שוויים במועד איזון(3)
המשאבים, אלא לפי שוויים במועד מוקדם יותר שיקבע

לקבוע שאיזון המשאבים לא יתייחס לנכסים שהיו לבני הזוג במועד איזון המשאבים אלא(4)
לנכסים שהיו להם במועד מוקדם יותר שיקבע."

-על מנת שתחול הוראת סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג. 197327 יש הכרח להוכיח "נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת". ראו לשון הסעיף לעיל.

28. במקרה כאן טענה הנתבעת כי נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת הן שימוש בכספי ירושה, גובהו של סכום כספי הירושה, מימון ההון העצמי והשיפוץ כולו מכספי הירושה – בעוד התובע נטל חלק רק בתשלום המשותפים של החזרי הלוואה המובטחת במשכנתא, שווי הדירה, ופערי ההשתכרות בין הצדדים. עוד נטען כי יש להביא בחשבון את תקופת הנישואין שמרביתה הצדדים התגוררו בשכ"ד למול התקופה הקצרה של מגורי הצדדים בדירה וסמיכות למועד הקרע, מימון הליך הפונדקאות בכספים על חשבון ירושה ופדיון קרן ההשתלמות לשם כך, וכן דיני יושר, הגינות וצדק. התובע טען כי אין מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות חלוקה של על דרך מְמַחֶצֶצָה עַל מְמַחֶצֶצָה, נטען כי פערי ההשתכרות שבין הצדדים אינם גבוהים ויש להחיל את הלכת דקר שקובעת כי רישום הזכויות מהווה ויתור ומתנה שהושלמה, מה גם שבמהלך החיים המשותפים הצדדים ראו בדירה כדירה משותפת וכך גם בכספי הירושה, ולראיה תקבולי שכר הדירה מדירה הירושה (שתמורתה היא התמורה מושא התובענה כאן) הופקדו בחשבון המשותף. נטען גם כי לצדדים היו רק חשבונות משותפים (למעט החשבון העסקי).

בעמ"ש (חי') 5420-10-2129 א' נ' ב', מיום 18/04/2022 ערך בית המשפט הפרדה בין הזכויות הרשומות על שם בני הזוג לבין הזכות לחלקו בכספי התמורה לאחר פירוק השיתוף, כחלק מאיזון משאבים. וכך נאמר שם, כבוד השופט ג'ויסי, ב עמוד 30 פסקה 31 לפסה"ד:

"...במובחן מן הדברים שנכתבו על-ידי ב-עמ"ש 61008-06-13 נ' מ' א' נ' י' א', ובשים-לב לנסיבות העניין, "פערי-הכוחות" המשמעותיים שבפני, ו"למודוס ההתנהגות בפועל של בני-הזוג", כדבריו של כב' השופט רובינשטיין, קיים הכרח לאזן במשאב הכספי שיתקבל מפירוק השיתוף של דירת-המגורים. יודגש, כי אין מדובר בחלוקה בלתי-שוויונית של דירת-המגורים הואיל וברי, כי פירוק השיתוף בה יתבצע על-פי הרישום ובהתאם לדיני הקניין הקבועים בחוק המקרקעין. ענייננו בחלוקה הכספים שיתקבלו לאחר פירוק השיתוף בדירה, ועל אלו להתבצע בשיעור האמור..."

סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון התשל"ג. 197330 הוא חריג לכלל; חריג כשמו כן הוא ונאמר לגביו כי "שימוש בו פוגע בוודאות המשפטית, ביכולת לחזות תוצאות הליך ומשכך להגיע להסכמים, ביכולת מתן ייעוץ ע"י באי כוח, ועוד", כבוד השופט סילמן בעמ"ש (חיפה) 5420-10-21 א' נ' ב', מיום 18/04/2022 עמוד 35 פסקה 6 לפסה"ד. אלא שבאותו הליך, התקבלה הטענה, לשימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973 בנוגע לכספי ירושה שהפקידה האישה בחשבון משותף מאחר ש-"הטמעה מקבילה נשללה". ראו שם פסקה 30 לפסה"ד של כבוד השופט סילמן ופסקה 2 לפסה"ד של כבוד השופט אטיאס:

"...משעה שנכנס הירושה של המשיב לא הוטמע ברכוש המשותף, מוצדק הדבר שגם הזכויות שקיבלה המערערת מכוח ירושה, לא תיכללנה במסגרת האיזון. לתוצאה זו ניתן להגיע תוך יישום הוראות סעיפים (1)8 או (2)8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973."

כך גם בעניינו.

31. על כן, כפי שצינתי לעיל, מצאתי כי הנסיבות כאן הן נסיבות מיוחדות המצדיקות חלוקה שלא על דרך מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה. למעשה, במקרה כאן די בגובה הסכום שמימן את ההון העצמי לרכישת הדירה, על-מנת להקים זעקת הגינות המחייבת חלוקה לא שווה אך שוויונית והוגנת.

חלוקה זו תואמת את תכלית הוראת סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג 1973 - לאפשר לבית המשפט לסטות מההסדר בסעיף 5 על מנת לקיים את העקרונות שביסודו של ההסדר, שוויון ואוטונומיה מקום בו איזון מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה לא יביא להשגת תכליות החוק. בדברי ההסבר לסעיף 8 בהצעת החוק נכתב:

"הוראות סעיפים 7 עד 9 להצעת החוק [סעיפים 5-7 לפי נוסח החוק דהיום] מותאמות לכוונה המשוערת של רוב בני זוג ולמקרים הנורמאליים של חיי נישואין הרמוניים וממושכים, אך המציאות אינה פשוטה וסטנדרטית כל כך. ויתכנו מקרים שבהם ההסדר הכללי יביא לידי תוצאות בלתי צודקות ושנסיבותיהם המיוחדות מחייבות סטייה מן הנורמה. הסעיף המוצע בא להקנות לבית המשפט את הסמכות להתחשב בנסיבות מיוחדות כאלה...הסמכות הזאת מנוסחת בצורה רחבה למדי, כדי לאפשר עשיית צדק בין הצדדים בכל מקרה ומקרה."

ראו בע"מ 7272/10 פלוגית נ' פלוני, מיום 07/01/2014.

הגמישות שמוענקת לבית המשפט בהוראה שבסעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973, מאפשרת איזון משאבים הוגן גם אם אינו שווה. ראו גם עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ' פלונית, מיום 23/03/2021 עמודים 10-12 לפסה"ד וכפי שכונה זאת במקרה אחר, "ערכת כלים משוכללת בעזרתה יכול ביהמ"ש להביא לאיזון ראוי וצודק גם במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות, מקרים אשר אינם מתאימים למידותיו של אותו בגד שנתפר במידה אחידה מכה עיקרו של הדין...". ראו תמ"ש (פ"ת) 38559-05-11 ת. ס נ' ד. ס, מיום 01/12/2013.

בבע"מ 3771/2133 פלוני נ' פלונית, מיום 24/06/2021 בית המשפט העליון דחה ערעור על פסה"ד של בית המשפט המחוזי אשר אישר חלוקה שלא על דרך מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה, בין היתר בשל אֶאֱפּוּנֵי אישיות שיאפשרו, אם לאו, שיקום מהיר יותר לבן הזוג. אמירה הזו צופה פני עתיד; מאידך בבע"מ 1955/17 פלונית נ' פלוני, מיום 18/04/2017, הושארה בצריך עיון, השאלה אם יש מקום לקבוע בשל מעשי עבר (במקרה שם שיהוי ותשלומי משכנתא) שניתן לעשות שימוש בחלוקה שלא על דרך מִמְחָצָצָה עַל מִמְחָצָצָה, גם כאשר הנכס רשום על שם שני הצדדים וכי הרישום לאו דווקא מהווה הסכם במובן סעיף (3)5 לחוק יחסי ממון, בין בני זוג, התשל"ג-1973. וכך כתב שם כבוד השופט רובינשטיין (כתוארו אז):

"...מוצא אני להשאיר בצריך עיון את מה שעשוי להישמע לכאורה מקביעתו של בית המשפט המחוזי, כי מעיקרא ככלל – אמנם תוך הותרת פתח לחריגים – אין מקום להחלת מנגנוני האיזון השונים הקבועים בחוק יחסי ממון מקום שענייננו בנכס הרשום על שם שני הצדדים ומצויי בבעלותם המשותפת. לדידי, מעיקרא יש להשקיף אל יחסי הרגוש בין בני הזוג באספקלריה של חוק יחסי ממון, קרי, מכלול היחסים בין בני הזוג ולא "שותפות" גרידא. חרף מעמדה הרם של הזכות הקניינית והכללים הבסיסיים החלים בפירוק שיתוף קנייני, ישנם טעמים כבדי משקל לגישה מרוככת יותר כאשר ענייננו בפירוק נכס – בודאי הדירה – הנמצא בבעלות משותפת של שני הצדדים, כחלק מפירוקו של התא המשפחתי...אוסף בהמשך לכך, כי אם לכאורה מצא בית המשפט, בנסיבות חריגות, כי איזון של מחצה על מחצה אינו צודק בנסיבות, ולבני הזוג אין רכוש פרט לדירת המגורים הרשומה על שמם בחלקים שונים, ניתן לתהות אם יש מקום לשלול מראש את האפשרות לפיה ייעשה שימוש בסעיף (2)8 לחוק וייקבע, כחריג, כי פירוק השיתוף ומכירת הנכס ייעשו שלא באופן שוויוני.

כשלעצמי מסופקני אם ניתן לטעון, כי משעסקינן בנכסים הרשומים על שם שני בני הזוג, מדובר ב"נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם", כלשון סעיף 5(3) לחוק, ושעל כן אינם באים בגדר הנכסים בני האיזון..."

גישה זו מקובלת עלי; לא ניתן להלום כי סך 1,137,50034 ₪ כספי ירושתה של הנתבעת שגם נשאה עם התובע בתשלומי משכנתא תצא מהנישואין עם סך כ- 900,000 ₪ בלבד - סכום שנמוך מסכום כספי ירושתה, והתובע, חרף כי למעט תשלומי המשכנתא לא "השקיע" סכומים חיצוניים כלל (למעט כספים מיגיעה אישית) ייצא עם סכום זהה.

העובדה כי בידי הנתבעת יוותר סכום נמוך משמעותית מסכום כספי ירושתה, אינה צודקת ועולה מכך זעקת ההגינות. הצדק והישר מחייבים חלוקה שאינה על דרך מְמַחֵצָה עַל מְמַחֵצָה.

לאמור יש להוסיף כי כמפורט לעיל, כוונת מתן מתנה או ויתור על דרך רישום זכויות בחלקים שווים, היא כוונה שניתנת. 35. לסתירה. אמנם הנטל כבד, אך בנסיבות כאן מצאתי כי הנתבעת עמדה בנטל זה;

אפנה בהקשר זה לתחשיב שערך התובע, תחשיב מימון הרכישה, נספח 9 בתיק מוצגים נ/1; שם התובע ששערך את התחשיב, צובע את הכספים בהגדירו אותם "כספי ירושת" הנתבעת. טענת התובעת כי הכספים הוטמנו בחשבון המשותף אין בה לסייע לתובע הואיל שבמועד הרלוונטי חשבונות הבנק של הצדדים היו ביתרת חובה ועל כך אין מדובר בהטעמה וגם מאחר ואין מתקיימת הטעמה מקבילה. עם זאת, לעובדה כי כספי ירושה שימשו לכיסוי יתרות חובה והחזר הלוואות, יינתן משקל בעת קביעת שיעור החלוקה, שכן כספים שימשו להחזר יתרות חובה והלוואות, אין דינם כדין כספים ששימשו למימון רכישת הדירה.

36. **ומכאן, מה שיעור החלוקה?** מתן מענה לשאלה זו מחייב בחינת הסכומים שהתקבלו והמהות השימוש שנעשה בהם, וגם שווי הדירה וההשבחה הפסיבית של שווי זכויות הדירה - כמובן שיש להפריד בין השבחה פסיבית לבין השבחה אקטיבית (עליית ערך הנכס), עוד יש להפריד את הסכומים שהוצאו לצרכי החיים המשותפים, ראו בהקשר זה נספח 9 בתיק מוצגים נ/1; שם התובע ערך תחשיב ופירוט של השימוש בכספים; החזר הלוואה לאם התובע, החזר הלוואה לבנק, כיסוי יתרת חובה בבנק, יעוץ משכנתאות, שכ"ט עו"ד, תיווך, מס רכישה, בדיקות מהנדס, הון עצמי לרכישת הדירה, תשלום הוצאות הרכישה ועוד.

עוד יש להביא בחשבון סך 100,000 ₪ מכספים על חשבון ירושת הנתבעת למימון הליך פונדקאות, ראו מוצג 1 בתיק מוצגים נ/1, את העובדה כי על פי חוות דעת מומחה בית משפט, ממוצע הפרש שנתי של פערי השתכרות הוא סך לפני מס והפרשות סוציאליות, לטובת התובע, את העובדה כי הנתבעת זכאית לפנסיה תקציבית ואילו התובע ₪ 247,357. עצמאי ואת שאר נסיבות העניין.

ואלו הנתונים. 37:

התקבל סך 1,149,181 ₪ כספי ירושה;
שווי הדירה לפי הערכת שמאי אליו פנו הצדדים, סך 2,850,000 ₪;

הדירה נרכשה ביום 01/03/2018 תמורת סך 1,800,000 ₪;

שולם סך 550,000 ₪ כהון עצמי ברכישה;

שולם סך 1,250,000 ₪ מכספי הלוואה מובטחת במשכנתא;

יתרת הלוואת משכנתא, סך 935,733.27 ₪ לתאריך 21/04/2024 מוצג 13 בתיק מוצגים נ/1, סך 924,880.83 ₪ לתאריך 17/09/2025; מוצג 24 לתיק מוצגים ת/1,

הועבר סך 176,976.46 ₪ לפרעון חלקי של הלוואה משכנתא ביוני 2018; מוצג 1 בתיק מוצגים נ/3

שולם סך 199,274 ₪ עבור שיפוץ ורכישת ריהוט, לפי תחשיב התובע מוצג 11 בתיק מוצגים נ/1, מוצג 22 בתיק נ/1; מוצגים ת/1

באיזון בין הדברים, מצאתי כי יש להעמיד חלקה של הנתבעת בתמורת הדירה לעת מכירתה, בשיעור 38%75.

אדגיש ואפשר כי מאחר שהנתבעת טענה לפיצוי בגין הפרשי השתכרות וגם טענה כי הפרשי ההשתכרות היא סיבה מיוחדת המצדיקה חלוקה שלעל דרך מְמַחֶצֶצָה עַל מְמַחֶצֶצָה נִלְקָח חוֹב שבוֹן, הפרשי ההשתכרות בבעת קביעת שיעור חלקה בתמורת הדירה. בהתאמה, אני דוחה עתירת הנתבעת לפיצוי בגין פערי השתכרות שאחרת תזכה בכפל פיצוי. ראו בהקשר זה ע"א (מרכז) 55308-09-22 ד.ת. נ' א.ח. מיום 12/07/2023.

אשר לטענות הנוספות. 39

מאחר שהצדדים זנחו טענותיהם כנגד חוות הדעת, ניתן לחוות דעת האקטוארית בעניין איזון המשאבים של האקטוארית גב' אירנה ויירו נושאת תאריך 23/03/2025 - תוקף של פסק דין. בהתאם להמלצות חוות הדעת כחלק מאיזון המשאבים על הנתבעת לשלם לתובע סך 35,813 ₪ למועד חוות הדעת

אשר למשיכות מהחשבון המשותף לאחר מועד הקרע, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע מחצית מהסך 3,339 ₪ נכון ליום 01/05/2024;

אני דוחה הטענות הנתבעת בנוגע לקרן השתלמות של התובע שנפדתה במהלך החיים המשותפים מאחר שהתובע הוכיח כי הכספים שימשו לכיסוי יתרת חובה;

;אשר לפירוק שיתוף במיטלטלין, הנתבעת תכין 2 רשימות והנתבעת יבחר רשימה

הנתבעת תשלם לתובע מחצית מתשלומי מיסים שנדרשו על ידי הרשויות עבור התקופה המשותפת ושהוראת תשלום חזרה מחשבון הבנק סך 7,833 + ₪ 6,436 ₪ (מחצית מסכומים אלו);

התובע ישלם לנתבעת מחצית מהסך (5*1,755) ₪ 355 ₪) ששולם מהחשבון המשותף עבור מינוי חדר כושר ובריכה לתקופה שלאחר מועד הקרע, עבור חודשים מאי-ספטמבר;

התובע יישאר הבעלים של כל ירכב מסוג "קיה" שנרכש עובר לקרע והנתבעת תישאר הבעלים של כל ירכב מסוג "סקודה". התובע ישלם לנתבעת מחצית מהתשלומים הראשונים ששילם מהחשבון המשותף לשם רכישת כלי רכב מסוג "קיה" ואשר נשאר בחזקתו, סך 5,493 ₪ למועד הקרע; הנתבעת תשלם לתובע את מחצית שווי כלי הרכב לפי מחירון יצחק לוי למועד הקרע;

טענת התובע ששילם ביתר לכיסוי יתרת חובה ויש לחייב סך 1,500 ₪, נדחית, התשלום לא הוכח;

אני דוחה עתירת הנתבעת בעניין החרגת הנסיעה לחו"ל – מדובר בנסיעה שהוזמנה ושולמה במהלך החיים המשותפים, מדובר בנסיעה עסקית וכאמור הפרשי ההשתכרות הובאו בחשבון כך שנסיעה זו הרי נועדה להשתכרות התובע ועל כן אין להחריג התשלום;

אני דוחה תביעת התובע בעניין החזר ההלוואה לחברת XX, החיובים נכללו בחוות הדעת;

נפסק. 40.

שני הצדדים עתרו לפירוק השיתוף בדירה, בהתאמה ניתן צו לפירוק השיתוף בדירה;

פירוק השיתוף יעשה בדרך של זכות ראשונים לבעל הזכויות המבקש לרכוש זכויות האחר שתמומש בתוך 30 יום; ככול ששני בעלי הזכויות מבקשים לרכוש את זכויות האחר, תיערך, לכל המאוחר, בעוד 45 יום, התמחרות בין הצדדים אם אף אחד מבעלי הזכויות אינו מעוניין לרכוש זכויות האחר הדירה תימכר בשוק החופשי לקונה מרצון ממוכר ברצון. לא ימצא קונה בתוך 6 חודשים, ימנו ב"כ הצדדים ככונסות נכסים במשותף לשם פירוק השיתוף.

איזון המשאבים יעשה בהתאם לחוות דעת המומחית נושאת תאריך 23/03/2025 כך שעל הנתבעת לשלם לתובע סך למועד חוות הדעת; נוסף על כך, מתוך תמורת הדירה המשותפת, הנתבעת תהא זכאית לסכום השווה לשיעור של 35,813 ₪; מתמורת המכר, לאחר החזר ההלוואה המובטחת במשכנתא והוצאות מכירה 75%

אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע מחצית מהסך 3,339 ₪ נכון ליום 01/05/2024;

אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך 7,134.5 ₪ עבור חלקה בתשלומים לביטוח לאומי ומס הכנסה לתקופת החיים המשותפים;

אני מחייבת את התובע לשלם לנתבעת בגין החזר עבור מינוי חדר כושר (יחסי) סך 887.5 ₪;

אני מחייבת את התובע לשלם לנתבעת סך 5,493 ₪ למועד הקרע לאיזון כלי-הרכב;

אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע מחצית שווי כלי הרכב לפי מחירון יצחק לוי למועד הקרע;

לשם פירוק השיתוף במיטלטלין, הנתבעת תכין 2 רשימות והנתבע יבחר רשימה

החיובים על פי פס"ד זה יבוצעו מתמורת מכר הדירה.

בנסיבות העניין, התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט סך 15,00041.₪

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה.

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליכים שבכותרת.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ו, 22 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

